

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба жалбоподателят иска на основание член 263 от ДФЕС отмяна на съобщеното му на 16 юли 2010 г. Решение на Комисията по преписка С(2010) 4757 от 13 юли 2010 г. под формата на писмо до Ирландия, с което е отхвърлено искането му за увеличаване на капацитета във връзка с повишаване на сигурността за проектиран нов морски траулер, който да замени MFV Raselli, прието след като Решение на Комисията № 2003/245 от 4 април 2003 г. по получените от нея искания за увеличаване на целите в МПО IV, за да бъде взето предвид подобряването на сигурността, мореплаването, хигиената, качеството на продуктите и условията на труд за кораби с обща дължина над 12 метра (ОВ L 90, 2003 г., стр. 48), е отменено по отношение на жалбоподателя с Решение на Първоинстанционния съд от 13 юни 2006 г. по съединени дела T-218/03—T-240/03 Boyle и др./Комисия, Resueil, стр. II-1699.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят сочи следните правни основания:

На първо място жалбоподателят твърди, че ответникът е действал без да има правна основа за това. Член 4, параграф 2 от Решение № 97/413/ЕО на Съвета от 26 юни 1997 г. относно целите и подробните правила за реструктуриране на риболова в Общността за периода между 1 януари 1997 г. до 31 декември 2001 г. за постигане на трайно равновесие между ресурсите и тяхната експлоатация (ОВ L 175, 1997 г., стр. 27) продължава да бъде подходящата правна основа за оспорваното решение, поради което Комисията нямала правна основа за приемане на решението като решение ad hoc.

На второ място жалбоподателят твърди, че Комисията нарушила основни процесуални норми. Жалбоподателят сочи, че според Решение № 97/413/ЕО на Съвета оспорваното решение трябвало да бъде прието по реда на процедурата на управителните комитети и като решила да приеме решението като решение ad hoc, Комисията действала в нарушение на основни процесуални изисквания.

На трето място жалбоподателят твърди, че като не тълкувала правилно член 4, параграф 2 от Решение № 97/413/ЕО на Съвета, Комисията превишила правата си, по-конкретно като се основала на неотнормирани критерии и пренебрегнала дадената в Решение № 97/413/ЕО на Съвета и в приложимите към момента на подаване на искането на жалбоподателя за свързан с безопасността допълнителен тонаж през м. декември 2001 г. общностни актове относно риболова дефиниция на „риболовно усилие“.

Сочи се освен това, че оспорваното решение съдържа няколко явни грешки в преценката на искането на жалбоподателя за свързан с безопасността допълнителен тонаж. По-конкретно жалбоподателят твърди, че решението на Комисията да

отхвърли искането на жалбоподателя поради по-големия обем под главната палуба на проектирания нов кораб в сравнение с този на Raselli било явно погрешно, както и предположението ѝ, че проектираният нов кораб ще има по-голямо „риболовно усилие“ от това на Raselli.

Накрая жалбоподателят твърди, че Комисията нарушила правото му на равно третиране. Той излага, че отхвърлянето на искането му от страна на Комисията поради по-големия обем под главната палуба на неговия предвиждан нов кораб представлява очебийна разлика в третирането достигаша до недопустима дискриминация спрямо него в сравнение с изцяло различния подход възприет при третирането на някои други искания за свързан с безопасността допълнителен тонаж, възприет в Решение 2003/245 на Комисията, както и по отношение на едно от първоначално отхвърлените в това решение искания, но след това уважено в Решение на Комисията, съобщено под № С(2010) 4765 от 13 юли 2010 г.

Жалба, подадена на 27 септември 2010 г. — Boyle/Комисия

(Дело T-461/10)

(2010/С 328/70)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Cathal Boyle (Killybegs, Ирландия) (представители: A. Collins SC, N. Travers, Barrister и D. Barry, Solicitor)

Ответник: Европейска комисия

Искания на ищеца

— да се отмени съобщеното на жалбоподателя на 16 юли 2010 г. Решение на Комисията по преписка № С(2010) 4751 от 13 юли 2010 г. под формата на писмо до Ирландия, с което е отхвърлено искането му за увеличаване на капацитета във връзка с повишаване на сигурността за проектиран нов морски траулер, който да замени MFV Marie Dawn, прието след като Решение на Комисията № 2003/245 от 4 април 2003 г. по получените от нея искания за увеличаване на целите в МПО IV, за да бъде взето предвид подобряването на сигурността, мореплаването, хигиената, качеството на продуктите и условията на труд за кораби с обща дължина над 12 метра (ОВ L 90, 2003 г., стр. 48), е отменено по отношение на жалбоподателя с Решение на Първоинстанционния съд от 13 юни 2006 г. по съединени дела T-218/03—T-240/03 Boyle и др./Комисия, Resueil, стр. II-1699 и

— да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба жалбоподателят иска на основание член 263 от ДФЕС отмяна на съобщеното му на 16 юли 2010 г. Решение на Комисията по преписка C(2010) 4751 от 13 юли 2010 г. под формата на писмо до Ирландия, с което е отхвърлено искането му за увеличаване на капацитета във връзка с повишаване на сигурността за проектиран нов морски траулер, който да замени MFV Marie Dawn, прието след като Решение на Комисията № 2003/245 от 4 април 2003 г. по получените от нея искания за увеличаване на целите в МПО IV, за да бъде взето предвид подобряването на сигурността, мореплаването, хигиената, качеството на продуктите и условията на труд за кораби с обща дължина над 12 метра (ОВ L 90, 2003 г., стр. 48), е отменено по отношение на жалбоподателя с Решение на Първоинстанционния съд от 13 юни 2006 г. по съединени дела T-218/03—T-240/03 Boyle и др./Комисия, Rescueil, стр. II-1699.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят сочи следните правни основания

На първо място жалбоподателят твърди, че ответникът е действал без да има правна основа за това. Член 4, параграф 2 от Решение № 97/413/ЕО на Съвета от 26 юни 1997 г. относно целите и подробните правила за реструктуриране на риболова в Общността за периода между 1 януари 1997 г. до 31 декември 2001 г. за постигане на трайно равновесие между ресурсите и тяхната експлоатация (ОВ L 175, 1997 г., стр. 27) продължава да бъде подходящата правна основа за оспорваното решение, поради което Комисията нямала правна основа за приемане на решението като решение ad hoc.

На второ място жалбоподателят твърди, че Комисията нарушила основни процесуални норми. Жалбоподателят сочи, че според Решение № 97/413/ЕО на Съвета оспорваното решение трябвало да бъде прието по реда на процедурата на управителните комитети и като решила да приеме решението като решение ad hoc, Комисията действала в нарушение на основни процесуални изисквания.

На трето място жалбоподателят твърди, че като не тълкувала правилно член 4, параграф 2 от Решение № 97/413/ЕО на Съвета, Комисията превишила правата си, по-конкретно като се основала на неотнормирани критерии и пренебрегнала дадената в Решение № 97/413/ЕО на Съвета и в приложимите към момента на подаване на искането на жалбоподателя за свързан с безопасността допълнителен тонаж през м. декември 2001 г. общностни актове относно риболова дефиниция на „риболовно усилие“.

Сочи се освен това, че оспорваното решение съдържа няколко явни грешки в преценката на искането на жалбоподателя за свързан с безопасността допълнителен тонаж. По-конкретно жалбоподателят твърди, че решението на Комисията да отхвърли искането на жалбоподателя поради по-големия обем

под главната палуба на проектирания нов кораб в сравнение с този на Marie Dawn било явно погрешно, както и предположението ѝ, че проектираният нов кораб ще има по-голямо „риболовно усилие“ от това на Marie Dawn.

Накрая жалбоподателят твърди, че Комисията нарушила правото му на равно третиране. Той сочи, че отхвърлянето на искането му от страна на Комисията поради по-големия обем под главната палуба на неговия проектиран нов кораб представлява очебийна разлика в третирането, достигаща до недопустима дискриминация спрямо него в сравнение с изцяло различния подход, възприет при третирането на някои други искания за свързан с безопасността допълнителен тонаж, уважени в Решение 2003/245 на Комисията, както и по отношение на едно от първоначално отхвърлените в това решение искания, но след това уважено в Решение на Комисията, съобщено под № C(2010) 4765 от 13 юли 2010 г.

Жалба, подадена на 27 септември 2010 г. — Flaherty/Комисия

(Дело T-462/10)

(2010/C 328/71)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Thomas Flaherty (Kilronan, Ирландия) (представители: A. Collins SC, N. Travers, Barrister и D. Barry, Solicitor)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на Комисията, нотифицирано под номер C(2010) 4764 от 13 юли 2010 г. като писмо до Ирландия, с което се отхвърля искане за увеличаване на капацитета поради направени в областта на безопасността подобрения във връзка с евентуалния нов пелагичен траулер, който следва да замести MFV Westward Isle, и с което се заменя предходното решение по посоченото искане, а именно Решение на Комисията 2003/245 от 4 април 2003 г. относно получените от Комисията искания за увеличаване на целите на МПО IV с оглед подобряване на безопасността, мореплаването, хигиената, качеството на продуктите и условията на труд за корабите с обща дължина по-голяма от 12 метра (ОВ L 90, стр. 48), което е отменено в частта, отнасяща се до жалбоподателя, с Решение на Съда от 17 април 2008 г. по дело Flaherty и др./Комисия (C-373/06 P, C-379/06 P и C-382/06 P, Сборник, стр. I-2649), и

— да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.